



ПРЕС КЛИПИНГ

16-17. март 2019.



НАСЛОВИ

- У Срему најмањи удео буџетских запослења (стр.2)
- Породицама сваког месеца зафали по 200 динара (стр.3)
- Шрајкачи у Геодетском заводу да не крше закон (стр.4)
- ПОСАО ИМ ЦВЕТА Британске фирме увеле четвородневну радну недељу и резултати су ИЗНЕНАЂУЈУЋЕ ДОБРИ (стр.5)
- Министарство грађевинарства увело УПРАВНИ НАДЗОР над Републичким геодетским заводом (стр.5)
- Директор РГЗ-а: Потпуно подржавамо министарку Михајловић (стр.6)
- Протест Полицијског синдиката: МУП да укине одлуку о одузимању репрезентативности (стр.6)
- Осуђени смо да будемо јефтина радна снага (стр.7)
- Синдикат „Заставе оружје“ затражио разрешење Надзорног одбора (стр.8)
- Ништа од бољег живота (стр.9)
- Воду не треба дати приватницима (стр.9)
- Вучић: Зиђин ове године улаже 160 милиона евра у РТБ Бор (стр.10)
- НБС: Приватне пензије у Србији уплаћује девет одсто запослених (стр.11)
- У фабрици Шпик Иверица у Ивањици 44 радника остаје без посла (стр. 11)

У Срему најмањи удео буџетских запослења

Аутор:Љубинка Малешевић

НОВИ САД: Војводина, по подацима РЗС, има најмању стопу незапослености, а уједно има и најмање запослених у државној управи, образовању и здравству у укупној запослености за прошлу годину.

То потврђује да се већина радно способног становништва Војводине запошљава у приватном сектору, а мање од петине, тачније 19,4 одсто запослено је у државној управи, образовању и здравству.

Економиста Мирослав Здравковић указао је да су Београд и Нови Сад административни, образовни и здравствени центри Србије додајући да су они истовремено и центри услужних делатности попут финансија, саобраћаја, некретнина, административних услуга, телекомуникација и рачунске технике, културе и низа других услуга. Због тога се очекује да удео запослених у државној управи, образовању и здравству у ова два града смањује своје уделе у укупној запослености у процесу економског развоја.

Насупрот њима, имамо мноштво општина са малим бројем становника у Србији у којима су, може се претпоставити, једини индустријски објекти у протеклих 30 година транзиције затворени, па су на тај начин, имплозијом запослености, државна управа, образовање и здравство повећале релативан значај и да су постале услов опстанка становништва у њима, оценио је Здравковић.

Другим речима, да нема ове три делатности јавног сектора у добром делу српских општина било би веома мало запослених, а домови би били још празнији него што су сад. Овај економиста наводи податак да посматрано по регионима Београд има највећи удео запослених у државној управи, образовању и здравству у укупном броју оних који су прошле године имали радно место – 23,6 одсто. Следи Јужна и Источна Србија – са 23,1 одсто, па регион Шумадије и Западне Србије – 19,9 одсто, а најмањи удео има Војводина – 19,4 одсто. При том у Војводини најмањи удео оних који раде у државној управи, образовању и здравству има Сремска област – 15,3 одсто, што и не чуди, с обзиром да је управо у овом делу Војводине највише страних инвеститора и последњих година највише отворених радних места.

Подаци РЗС показује да у Војводини има 1.871.515 становника, од чега је запослено 545.851. Уколико се посматрају војвођанске области тренутно најбоље “стоји” Сремска област у којој има 300.988 становника, а запослено је 88.947 радника.

У девет општина више пензионера него радника

Према подацима Републичког фонда ПИО половином прошле године у 9 војвођанских општина било је више пензионера него запослених. Тако је више чекова него плата месечно стизало у Кули, Новом Кнежевцу, Сечњу, Новој Црњи, Пландишту, Опову, Сремским Карловцима и Темерину.

Економисти су објаснили да у овим општинама има мало инвеститора, да се не отварају фабрике, слаба је активност приватних предузетника и раде једино јавне службе, јер да није њих однос радника и пензионера био би још гори.

У Јужнобачкој области има 617.949 становника, а запослено је 210.475 радника, од чега 20,4 одсто има радно место у државној управи, образовању и здравству. Западнобачка област има 175.347 становника и 41.632 запослена, а при том 21,1 одсто њих ради у три делатности јавног сектора. У Севернобанатској области живи 138.371 становник, радно место има њих 36.535

радника, док њих 20,9 ради у државној управи, образовању и здравству. Севернобачка област има 180.349 становника и 55.982 радника.

Економиста Здравковић истакао је Сремске Карловце, Нови Кнежевац и Белу Цркву као три војвођанска града у којима је однос укупног броја запослених и оних који раде у државној управи, образовању и здравству већи од просека на нивоу државе. Наиме, у Сремским Карловцима од 8.431 становника, 1.578 је запослено, а од свих који имају радно место чак 33,1 одсто ради у ове три делатности јавног сектора. Тачније у државној управи и обавезном социјалном осигурању ради 218, у образовању 284, а у здравству и социјалној заштити 21 запослени. У Новом Кнежевцу живи 10.461 становник, а на посао иде њих 2.179, од чега 31,8 одсто има радно место у делу јавног сектора. Бела Црква има 16.297 становника од чега је запослено 2.922. Од тог броја 29,2 одсто њих има радно место у деловима јавног сектора: 238 у државној управи, 298 у образовању и 319 у здравству социјалној заштити.

Породицама сваког месеца зафали по 200 динара

Аутор:Љ. Малешевић

НОВИ САД: По подацима Републичког завода за статистику, домаћинствима је у последњем кварталу прошле године недостајало 200 динара месечно да би подмирили основне потребе. Наиме, просечни месечни приходи домаћинстава у Србији у новцу и натури износили су 65.790 динара, док су просечни издаци на крају прошле године износили 66.011 динара.

Највећи удео у приходима у новцу и у натури имали су грађани који су запослени, односно имају редован радни однос – 48,8 одсто, затим пензије – 32,3 одсто, приходи од пољопривреде, лова и риболова – 5,1 одсто, натурална потрошња – 3,4 одсто, приходи ван редовног радног односа – 2,9 одсто, примања од социјалног осигурања – 2,6 одсто, остала примања 2,5 одсто и 2,4 одсто чине приходи из осталих извора.

Просечни приходи су, по статистици, били 3,3 одсто већи него у истом периоду 2017. године, а трошкови за личну потрошњу домаћинстава три одсто. У исто време, просечни приходи у односу на трећи квартал прошле године, били су већи 3,1 одсто, а издаци 2,8.

Као и претходних квартала, и у последњем у прошлој години највећи издаци, односно највише новца, домаћинстава су издвајала за храну и безалкохолна пића с уделом од 34,4 одсто, и за становање, воду, електричну енергију, гас и остала горива – 17,5 одсто. Следе издаци за транспорт с учешћем од 9,2 одсто, за личне предмете и услуге – 5,8, за комуникације и за рекреацију и културу – по 5,2 за одећу и обућу – 5,1, за алкохолна пића и дуван – 4,9, за здравље и за опрему за стан и текуће одржавање – по 4,2, а 4,3 одсто чине издаци за остале групе личне потрошње.

Ти подаци указују на све мању разлику између прихода и издатака домаћинстава. Наиме, на крају трећег квартала прошле године, домаћинствима је недостајало 396 динара јер су приходи износили 63.833 динара, а издаци 64.237. Или, на крају другог квартала, домаћинствима је за месечни живот недостајало чак 1.224 динара, јер су приходи били 62.831, а расходи 64.055 динара.

У Војводини недостајала хиљадарка

РЗС је обрадио податке и за приходе у новцу и натури домаћинстава у Војводини и они су мањи од просека.

Наиме, на крају прошле године приходи у новцу и натури у Војводини износили су 62.465 динара, а издаци 63.474, што значи да је домаћинствима у северном делу Србије месечно недостајало 1.009 динара.

Већ месецима се понавља податак да трећина домаћинстава може да подмирује потрошњу захваљујући редовној исплати пензија. Наиме, пензије чине 32,3 одсто прихода у новцу који добијају домаћинства, а захваљујући чему могу већим делом да покрију трошкове хране, становања, воде, електричне енергије, гаса и осталих говрива, али и да одвоје који динар за здравље, одећу и обућу, дуван па и рекреацију и културу.

Штрајкачи у Геодетском заводу да не крше закон

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: Руководство Републичког геодетског завода (РГЗ) поручило је данас да ни под којим условима неће пристати на кршење закона Републике Србије, ма како велики били притисци штрајкача да се то учини.

Штрајк у РГЗ-у, који су у децембру покренули лидери појединих централа синдиката захтевајући повећање плата, окончан је 21. јануара потписивањем Споразума о прекиду штрајка, након чега је Штрајкачки одбор 27. фебруара поново активирао штрајк тврдећи да зараде запослених нису обрачунате у складу са Споразумом.

"Одељењу финансија РГЗ-а писаним путем обратиле су се Служба за катастар непокретности Нови Сад 1 и Служба за катастар водова Панчево и доставиле допуњене листе запослених са неопходном документацијом за обрачун зарада која је недостајала да би обрачун био у складу са Законом о платама државних службеника и Споразумом о прекиду штрајка", пише у саопштењу РГЗ-а.

На основу комплетиране исплатне документације, додаје се, обрачун зарада за осам запослених, који су накнадно доставили сва неопходна документа, коригован је истог дана када је документација предата Одељењу финансија.

"Запослени РГЗ-а на овом примеру могу да уоче да руководство Републичког геодетског завода искључиво инсистира на поштовању прописа и Споразума о прекиду штрајка како би се плате обрачунавале на законит начин", поручује директор РГЗ-а, Борко Драшковић.

Са друге стране, наводи се у саопштењу, Штрајкачки одбор намерно је позивао запослене да крше одредбе Споразума о прекиду штрајка и покушавао да уценом и притисцима натера руководство на кршење закона приликом обрачуна зарада запослених.

"Руководство РГЗ-а уверава јавност да ни под којим условима неће пристати на кршење закона Републике Србије, ма како велики били притисци да се то учини", додаје се даље.

Запослени у службама катастра који нису Одељењу финансија доставили сва потребна документа за обрачун зарада у складу са Законом и Споразумом, треба да допуне исплатну документацију на прописан начин и обрачун зарада биће коригован истог дана, пише у саопштењу РГЗ-а.



ПОСАО ИМ ЦВЕТА Британске фирме увеле четвородневну радну недељу и резултати су ИЗНЕНАЂУЈУЋЕ ДОБРИ

Извор: Танјуг

Низ малих британских компанија увео је за своје раднике четвородневну радну недељу усред актуелних идеја да мање рада може донети већу продуктивност и бољу равнотежу између живота и рада.

Стога све више послодаваца експериментише с давањем три слободна дана недељно својим радницима уз задржавање исте плате.

У последњих пола године то су већ учиниле компаније "Сунергу Висион", "Електра Лигхтинг", "Лара Интиматес" и "Интрепид Цамера. "Тхе Веллцомер Труст" највећи је послодавац у Великој Британији који размишља о увођењу пробне фазе за својих 800 запослених, пише Гардијан. Чини се да радници у Великој Британији због краће радне недеље нису имали никаквих проблема с извршавањем радних задатака и поштовањем рокова. Штавише - посао им цвета, а стреса је мање.

- Било је ово шест лепих недеља с дугим викендима - рекао је Нил Ноулс, консултант у "Електри", која је скраћену радну недељу увела у јануару. "Два од седам дана су једва довољна да се човек опорави од стресне недеље. Али три дана довољна су да се одморите, али и да имате довољно времена да радите нешто друго - додао је.

То је потврдио и Максим Гру из компаније "Интерпид" у Брајтону. "Ја учим француски, Роко се прикључио једној позоришној трупи, Хјуго проводи више времена у својој столарској радионици, а Сем прави робота", рекао је Гру.

Министарство грађевинарства увело УПРАВНИ НАДЗОР над Републичким геодетским заводом

Извор: Танјуг

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Србије увело је управни надзор над радом Републичког геодетског завода (РГЗ).

Како је данас саопштено из кабинета потпредседнице Владе и министарке грађевинарства Зоране Михајловић, циљ надзора је да се сагледа комплетна ситуација у РГЗ-у и предложи мере које треба да донесе Влада Србије ради ефикаснијег функционисања катастра.

Радна група Министарства, између осталог, има задатак да утврди број незавршених и завршених предмета у првостепену и другостепену поступку током 2018, број предмета отворених по притужбама на рад РГЗ-а, број систематизованих и попуњених радних места по свим врстама уговора, и да анализира интерне процедуре и акта катастра.

На основу прикупљених чињеница, радна група ће потпредседници Владе доставити извештај с предлогом мера чије је доношење у надлежности Владе Србије, додаје се у саопштењу.

Директор РГЗ подржао одлуку о увођењу правног надзора

Директор Републичког геодетског завода Борко Драшковић подржао је данас ову одлуку надлежног министарства.

- У потпуности подржавам одлуку министарке Зоране Михајловић. Мислим да је ово прави пут да се системски приступи решавању овог сложеног проблема - истакао је Драшковић у саопштењу.

Он је напоменуо да Србија, као држава, има институционалне капацитете да "реша проблеме на такав начин да грађани не трпе због јавашлука неодговорних појединаца који се крију иза синдикалних организација".

- Право, системско решење статуса РГЗ-а, као самофинансирајуће и самосталне организације, очекује се до краја године - додао је Драшковић.



Директор РГЗ-а: Потпуно подржавамо министарку Михајловић

Пише: Данас Онлине

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Србије увело је управни надзор над радом Републичког геодетског завода (РГЗ), наводи се у саопштењу директора тог Завода. Како је саопштено из кабинета потпредседнице Владе и министарке грађевинарства Зоране Михајловић, циљ надзора је да се сагледа комплетна ситуација у РГЗ и предложи мере које треба да донесе Влада Србије ради ефикаснијег функционисања катастра.

– Радна група министарства, између осталог, има задатак да утврди број незавршених и завршених предмета у првостепеном и другостепеном поступку током 2018, број предмета отворених по притужбама на рад РГЗ, број систематизованих и попуњених радних места по свим врстама уговора и да анализира интерне процедуре и акта катастра, наводи се у саопштењу Владе.

Како се додаје, на основу прикупљених чињеница, радна група ће потпредседници Владе доставити извештај с предлогом мера чије је доношење у надлежности Владе Србије.

Директор РГЗ Борко Драшковић је дао подршку мерама које спроводи Министарство грађевине.

– У потпуности подржавам одлуку министарке Зоране Михајловић. Мислим да је ово прави пут да се системски приступи решавању овог сложеног проблема. Србија, као држава, има институционалне капацитете да реши проблеме на такав начин да грађани не трпе због јавашлука неодговорних појединаца који се крију иза синдикалних организација, навео је Драшковић, истиче се у саопштењу.

Он је додао да право, системско решење статуса РГЗ-а, као самофинансирајуће и самосталне организације очекује се до краја године.

Протест Полицијског синдиката: МУП да укине одлуку о одузимању репрезентативности

Извор: Бета

Више десетина чланова Полицијског синдиката Србије протестовало је данас испред Министарства унутрашњих послова (МУП) у Београду због одлуке руководства МУП-а да одузме репрезентативност тој синдикалној организацији.

На протест је дошао председник Војног синдиката Србије Новица Антић и организаторка протеста „Један од пет милиона“ Јелена Анасоновић.

Окупљени су поред застава ПСС носили и заставе Војног синдиката Србије, Независног синдиката просветних радника Војводине, Независног синдиката јавних служби Србије. Председник ПСС Вељко Мијаиловић рекао је за агенцију Бета да они не траже да им министарство нешто поклони или врати, већ да поништи одлуку чији је једини циљ био „девестирање“ синдикалне организације.

„Порука скупа је да ми бранимо закон и штитимо грађане, али ако имате ситуацију да министарство на један потпуно противзаконит начин напада припаднике полиције, не знам чему да се грађани надају“, рекао је Мијаиловић.

Он је казао да они траже од министарства да формира непристрасну и независну комисију која ће у складу са законом да утврди репрезентативност ПСС.

Ово је био други протест ПСС испред седишта МУП-а. Претходни је организован 11. марта. Повод протеста је недавна одлука МУП да ПСС више није репрезентативан, јер је провером утврђено да тај синдикат има мање од 15 одсто запослених у МУП-у што је законски минимум.

Осуђени смо да будемо јефтина радна снага

Пише: М. Обрадовић

Једна од главних, ако не и главна порука са недавно завршеног бизнис форума на Копаонику је да је Србији потребан раст од најмање пет-шест одсто годишње како би почели да смањујемо заостатак за земљама Централне и Источне Европе.

Међутим, од тога по свему судећи нема ништа, бар у наредних пет до 10 година, јер нема ко да повуче раст. Према анализи уредника МАТ-а Ивана Николића, проблем српске привреде је њена структура и то посебно у индустрији, која се заснива на малим и средњим предузећима.

– Постоји нека перцепција да мала и средња предузећа могу да носе развој, али не могу. Њихова природа је да буду наслоњени на велике јаке системе. Ми смо у почетним годинама транзиције угасили велика предузећа, а оно што је остало су фабрике ниске технологије и ниске додате вредности као што је на пример железара. Не можемо дугорочно да одржимо високу стопу раста. Илузија је да можемо да скочимо са три-четири на пет-шест одсто годишњег раста, јер нема ко тај раст да направи – оцењује Николић.

Он истиче да је једна могућност да се уради све да се привуку стране компаније које би онда овде запошљавале компоненташе, а друга да сами покушамо да направимо велике компаније, али би то значило да у средњем року нема резултата.

– У најпозитивнијем исходу тек за пет година се може нешто променити. Питање је и како то извести, пошто државне фирме више немамо, а питање је да ли приватници то хоће и могу – напомиње Николић.

Да нема много шансе за скок на виши ниво привредног раста сматра и Љубодраг Савић, професор на Економском факултету у Београду, само што он истиче да стране компаније неће допринети развоју српске привреде.

– Српска привреда више нема кичму развоја. И то мало великих предузећа што је преостало више зависи од државе него што може бити генератор раста. Један део тих компанија је у рукама странаца и оне немају висок мултипликативни ефекат, односно нису повезани са добављачима у Србији да би вукли привредни развој – напомиње Савић.

Што се тиче страних инвестиција, то су, према његовим речима, углавном компоненташи који раде за неке веће компаније, тако да ни они не могу бити окосница развоја.

– Дobar пример је Фијат. Док је била Застава у СФРЈ, без обзира на ефикасност и квалитет производа, имали су добављаче по целој Југославији и била је покретач развоја. Сада имамо Фијат који прави аутомобиле веће вредности, али мали део компоненташа је из Србије. И ти који јесу у Србији су стране компаније. Тако имамо висок извоз, велику вредност, али то не

покреће друге делове привреде. На крају имамо добре статистичке резултате, али суштински нема раста стандарда – објашњава Савић.

Он напомиње да је могуће у по некој години остварити високу стопу раста, али оно што је нама потребно, дугорочно одрживе високе стопе раста, не можемо.

– Данашња мала и средња предузећа немају шансе да буду озбиљне компаније, не зато што неће или не знају, већ зато што нема великих предузећа на која могу да се ослањају, којима ће продавати своје производе. Странци неће развијати нашу привреду, а највише што можемо да очекујемо је производња неке компоненте. При томе, увек треба имати на уму да страни инвеститор лако може да оде негде где су ниже плате или веће субвенције – истиче Савић. Међутим, он напомиње да није нереално и немогуће да сами променимо привредну структуру и створимо велике компаније.

– Ако све добро урадимо, можемо очекивати резултате после пет или 10 година, а ми овде имамо изборе сваке две-три године. Није питање да ли власти хоће или неће, већ имамо конструкциону грешку, где се гледа само кратак рок. А за индустријализацију је потребно време. Зато нама остаје да будемо јефтина радна снага без икакве наде за високе стопе раста – закључује Савић.

Тешки бројеви

Према истраживању Ивана Николића, мала и средња предузећа у Србији су преоптерећена радном снагом у поређењу са Мађарском, Словачком, Чешком и Пољском (Вишеградска група). Према подацима из 2016. просечно мало предузеће запошљава седам људи, а у овим земљама 3,1 радника. Ово чини српска предузећа много непродуктивнијим од централноевропских. Мерено бруто додатом вредношћу, просечни запослени у српском МСПП сектору правио је 11.448 евра, док је у ЦИЕ 17.382 евра. По овоме, продуктивност у српским малим предузећима је скоро четири пута мања него у ЕУ, где је просек 42.714 евра по запосленом. Отуда је и допринос МСПП Србије расту додате вредности од 2012. до 2016. био 48,4 одсто, док је у земљама ЦИЕ била 55,3 одсто.

Међутим, ни са великим предузећима ствар није боља. Додата вредност по запосленом у великим предузећима у 2016. била је 17.935 евра, док је у Чешкој то било 35.168 евра, у Мађарској 32.371 евра, а Словачкој 36.588 евра. Најмања разлика је у ИКТ сектору где је просечна додата вредност по запосленом била 26.926 евра, а у ЦИЕ око 40.000 евра.

Николић објашњава да је мања продуктивност последица производње производа мање вредности. „Таква нам је производна структура и она је деценијама стварана. Да променимо то преко ноћи, неће моћи. Питање је само како то убрзати“, закључио је Николић.

Синдикат „Заставе оружје“ затражио разрешење Надзорног одбора

Пише: ФоНет

Скупштина Синдикалне организације фабрике „Застава оружје“ из Крагујевца једногласно је предложила разрешење Надзорног одбора тог предузећа.

Иницијатива са предлогом упућена је Влади Србије и Министарству одбране како би се размотрило разрешење постојећих и делегирање нових чланова Надзорног одбора, који ће „радити у интересу просперитета фабрике и узајамне сарадње радника, руководства фабрике и државних органа“.

Опште је мишљење запослених да је потрошена огромна енергија Надзорног одбора на периферне ствари, док су послови од стратешког значаја били у другом плану, због чега је највише оштећена фабрика и радници који раде у врло тешким условима рада, речено ФоНету у том синдикату који заступа интересе 2.000 запослених.

Ништа од бољег живота

Пише: Редакцијски коментар

Србији ће на основу остварених стопа раста БДП-а од почетка глобалне кризе (2008. година) бити потребно читавих 185 година да по реалној куповној моћи стигне 15 старих чланица Европске уније.

Ово је оцена дојучерашњег министра финансија Душана Вујовића. Одговор тренутних власти је да је прошле године привредни раст био највиши у претходној деценији (4,3 одсто), а то је тек просек земаља Централне и Источне Европе. Осим тога, да бисмо имали икакве шансе да некад у далекој будућности ухватимо прикључак са земљама Централне и Источне Европе, чули смо пре неколико дана на Копаонику, потребан је раст од најмање пет, шест одсто сваке године и у дугом периоду. То је оно што нам треба, али други пар рукава је да ли су наша привреда, наша влада и друштво уопште способни да ураде то.

Прво би требало да заборавимо неке митове. На пример, да су мала и средња предузећа кичма развоја и да су они шанса српске привреде. Закључак анализе МАТ-а којом су обухваћени сектор МСП у Србији, земљама ЦИЕ и ЕУ, МСП су важни, али само када су подршка великим системима који имају снаге за улагања у иновације, велике финансијске капацитете, корпоративно управљање... Мала и средња предузећа као изоловано острво у привреди не могу ништа од тога, мада изузетак од овога могу бити ИТ фирме које зависе од знања више него од капиталних улагања.

С обзиром да смо у транзицији остали без већине великих предузећа, пре свега индустријских, намећу се два могућа решења како доћи до високих стопа раста. Прво решење теоретски би могло дати резултате на нешто краћи рок, а то је да привучемо велика страна предузећа, која би онда запошљавала домаће добављаче и вукла српску индустрију и привреду. И то ја фактички оно што радимо последњих десетак година. На први поглед резултати нису баш убедљиви.

Проблем може бити што су главни мотив доласка странаца субвенције. Па када се субвенције потроше, када искрсне земља са нижим платама или са владом вољном да понуди више могу да спакују пинкле и оду даље. Такође, показало се да они које привлаче субвенције обично доносе производњу са ниским нивоом додате вредности и технологијама друге индустријске револуције, док нас уверавају да идемо у четврту. Делује да нас ово решење води у тзв. замку средње развијености, где народ ради за мале паре без могућности напретка економије.

Друго решење значи изградњу домаћих великих предузећа на која ће бити ослоњене десетине хиљада малих и средњих фирми. Међутим, за ово је потребна правна држава, ниска корупција и јаке институције. Погодите шта је вероватније да ће се обистинити.



Воду не треба дати приватницима

Аутор: Ј. Ж. С.

Синдикати и поједини стручњаци незадовољни изменама закона о комуналним делатностима. Улазак приватног капитала у водоснабдевање могао би да повећа цене и погорша услуге СНАБДЕВАЊЕМ водом и шинским саобраћајем могу да се баве и приватници. Уговорима о концесији или јавно-приватном партнерству држава ће приватнику дати одрешене руке да управља овим сектором који је досад био искључиво у надлежности локалних самоуправа. На

тај начин ће се, сматрају у Самосталном синдикату комуналних делатности, отворити врата и за повећање цена услуга.

Све ово предвиђено је изменама Закона о комуналним делатностима, који је по хитном поступку усвојен крајем прошле године, а са чијим одредбама се синдикалци нису сагласили. Они сматрају да ће то проузроковати и смањење броја запослених, али и пад квалитета комуналних услуга.

- Приликом израде основног текста Закона, са надлежнима је постигнута сагласност да те, изузетно важне делатности, остану у искључивој надлежности јавних комуналних предузећа - каже Милан Грујић, председник синдиката. - И поред тога, измене су усвојене.

Наш саговорник наглашава да је недопустиво дозволити приватницима да управљају јавним добром као што је пијаћа вода. Многе послове они су већ преузели, као што су изношење смећа, погребне услуге или градски превоз у Београду и Деспотовцу.

ЛОША ИСКУСТВА СТРУЧЊАЦИ истичу да су се Енглези "опекли" предајом енергије у приватне руке, а Белгијанци су имали лоше искуство са водоводом. У Румунији и Бугарској је, неконтролисаним уласком приватног капитала, држава изгубила контролу над комуналном инфраструктуром, док су и Мађарској раскидање концесије са приватником платили пет милиона евра, јер грађани нису могли да плаћају воду.

- У областима где ће се услуге грађанима побољшати наравно да треба укључити и приватнике - каже он. - Међутим, за послове водоснабдевања то може довести до наглог повећања цене услуга које грађани не могу да плате, што ће довести до њихове нередовности и недоступности.

Грујић објашњава да је уз сагласност локалне самоуправе и раније део посла у водоснабдевању могао да ради и приватни сектор, као што су, рецимо, производња, дистрибуција или одржавање, али газдовала је држава.

- Сада ће приватник бити задужен за целокупан посао и самим тим моћи ће да диктира цену - каже он. - То је недопустиво када је реч о водоснабдевању.

Професор Грађевинског факултета у Београду Бранислав Ђорђевић сматра да водоснабдевање никако не сме да дође у руке приватника.

- То је разарање система и свуда у свету је овај процес ишао у обрнутом смеру, од приватног ка јавном - каже проф. Ђорђевић. - Један од првих покушаја десио се још пре петнаестак година, када је на челу престонице био Ненад Богдановић. Тада се говорило о продаји "Београдског водовода" за шестоструко мањи износ него што је он у том тренутку вредео.



Вучић: Зиђин ове године улаже 160 милиона евра у РТБ Бор

Аутор: [Бета](#)

Председник Србије Александар Вучић изјавио је да ће компанија Зиђин ове године уложити 160 милиона евра у Рударско-топионичарски басен (РТБ) у Бору, а да очекује у наредних неколико година улагање од две милијарде евра.

Вучић је, обраћајући се радницима РТБ, казао да би Бор и Мајданпек изгледали много другачије да је пре 15 или 20 година пронађено решење за то предузеће.

"Имам апсолутно поверење у кинеско руководство, а они имају велико поверење у наше раднике. Вас 5.000 може да буде покретач источне Србије", рекао је Вучић. Он је казао да очекује да ће производња у РТБ Бор бити увећана вишеструко и додао да ће Србија увек помоћи кинеским партнерима да пронађу "најбољи и најбржи развојни пут за опстанак и останак" српског народа на истоку Србије.

НБС: Приватне пензије у Србији уплаћује девет одсто запослених

Аутор: [Бета](#)

Приватне пензије у Србији на крају 2018. године уплаћивало је 192.295 корисника, што је девет одсто укупно запослених, објавила је Народна банка Србије (НБС).

Према подацима извештаја НБС о добровољним пензијским фондовима на крају прошле године, 40.956 корисника или 21 одсто од укупног броја су чланови два или више добровољних пензијских фондова.

Просечан износ акумулираних средстава на рачунима чланова фондова износио је 235.800 динара.

Добровољни пензијски фондови су на крају прошле године корисницима исплатили 361 милион динара, док су нето уплате у фондове износиле 928,3 милиона динара, а добит од улагања је износила око 521,5 милиона динара.

Просечна старост корисника је око 46 година.

Највише је корисника старости од 40 до 60 година, око 62 одсто, док оних који су старији од 53 године има 28 одсто.

Према извештају НБС, нето имовина свих фондова на крају 2018. године износила је 40,2 милијарде динара, што је 2,8 одсто више него на крају трећег квартала.

У Србији послују четири друштва за управљање, која управљају имовином седам добровољних пензијских фондова.

Добровољни пензијски фондови су у Србији почели да послују 2006. и од тада је просечан принос инвестиционих јединица свих фондова износио 9,1 одсто. Највећи део имовине фондова - 83,1 одсто, уложен је у државне обвезнице.



У фабрици Шпик Иверица у Ивањици 44 радника остаје без посла

Извор: Бета

Ивањица -- Компанија "Шпик Иверица" у Ивањици која послује у саставу групације Фантони из Италије, најавила је смањивање броја радника.

Како је најављено 44 радника остаће без посла. Поверник Синдиката Независност "Шпик Иверице" Миљко Радовић рекао је новинарима да као разлог за отпуштање руководство наводи смањену производњу због недостатка сировине и смањеног тржишта.

Он је додао да на рад фабрике утичу и жалбе мештана који живе поред фабрике и који се жале на буку и загађење.

"Имали смо низ састанака са руководством и Синдикат не може више ништа да уради. Жао ми је радника који ће морати да напусте фабрику, саосећам са њима. Прошле године је урађен

социјални програм у оквиру кога је 40 радника добило отказ, уз отпремнину која је износила 33 посто од бруто личног дохотка, како предвидја Закон и што је послодавац поштовао", рекао је Радовић.

Према његовим речима, радници који ће морати да напусте фабрику имају преко 50 година.